

6.K.26
7/9671

T.C.
SAĞLIK BAKANLIĞI
Tedavi Hizmetleri Genel Müdürlüğü

Sayı : B.10.0.THG.0.83.00.03-610
Konu : Yazılı soru önergesi

48270

17 ARA 2009

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

İlgi: 09.10.2009 tarihli ve B.02.0.KKG.0.12/106-160-45/4087 sayılı yazı.

İzmir Milletvekili Kemal ANADOL tarafından Sayın Başbakana tevcih edilip, Sayın Bakanımız koordinatörlüğünde cevaplandırılması tensip kılınan "Ağız ve diş sağlığı hizmetleri bedelinin karşılanması konusunda tedavi yardımına ilişkin uygulama tebliği ile getirilen kısıtlamalara" ilişkin 7/9671 Esas No' lu yazılı soru önergesinin cevabı ilişikte gönderilmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Prof. Dr. Recep AKDAĞ
Bakan

Ek: Yazılı Soru Önergesinin Cevabı (3 Sayfa)

İzmir Milletvekili Kemal ANADOL tarafından Sayın Başbakanımıza yöneltilen "Ağız ve diş sağlığı hizmetleri bedelinin karşılanması konusunda tedavi yardımına ilişkin uygulama tebliği ile getirilen kısıtlamalara" ilişkin 7/9671 Esas No' lu yazılı soru önergesinin cevabıdır.

Diş ve ağız sağlığının iyileştirilmesi genel sağlığın bir parçası olmasına karşın ne yazık ki, siyasi iktidar tarafından yeterince önemsenmemekte ve yurttaşların sağlık hakkı kısıtlanmaktadır.

Kamunun özel sağlık kuruluşlarından ağız ve diş sağlığı hizmeti satın almasına yönelik olarak kamuoyuna yapılan açıklamalar ve başlatılan girişimlerden, ekonomik kriz gerekçe gösterilerek geri adım atılması halkın sağlığından ödün verildiğini net bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu açıdan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Sayın Ömer Dinçer'in ağız ve diş sağlığını ekonomik krize feda ettiklerini itiraf ettiği 3.9.2009 tarihli açıklaması tam bir talihsizliktir.

Siyasi iktidarın sağlık hakkına bu ideolojik yaklaşımının yanı sıra yargı kararlarını etkisizleştirme, yargı kararlarının arkasından dolaşma amacına yönelik girişimde bulunması Anayasa ve yasaların ihlali niteliğindedir.

Serbest diş hekimine sevk edilen kamu görevlileri ve bakmakla yükümlü oldukları kişilere tedavi giderlerinin ödenmesi konusunda İzmir Dişhekimleri Odası önemli bir hukuk mücadelesi vermiştir.

25.05.2007 tarihli Resmi Gazete'de 8 sıra nolu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği yayımlanmış ve Özel Sağlık Kurum ve Kuruluşlarında Diş Tedavisi başlıklı 5.2. maddesinde serbest dişhekimine sevk edilen devlet memurları ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerin tedavi giderlerinin kendilerine ödenmesi konusunda sınırlamalar getirilmiştir.

İzmir Dişhekimleri Odasının başvurusu üzerine, Danıştay 2. Dairesinin 2007/2863 E sayılı ve **26.03.2008 tarihli kararı** ile sınırlama getiren hükümler için **yürütmenin durdurulması** kararı verilmiştir. Bunun üzerine 23.10.2008 tarihli Resmi Gazete'de 6 sıra nolu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği yayınlanmış ve Danıştay kararı doğrultusunda işlem yapılacağı yani miktar sınırlaması getiren hükümlerin uygulanmayacağı belirtilmiştir.

Daha sonra 07.02.2009 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan bir tebliğ ile, yani yaklaşık 3 ay sonra, tekrar sevk yasağı getirilerek Danıştay kararını etkisiz kılacak bir mevzuat değişikliğine gidilmiştir.

İzmir Dişhekimleri Odasının başvurusu üzerine, Danıştay 2. Dairesinin 2009/756E ve **29.05.2009 tarihli kararı ile bu düzenlemenin de yürütülmesi durdurulmuş** ve böylece kamu görevlileri ile bakmakla yükümlü olduklarına ilişkin sınırlamaların kaldırıldığı 23.10.2008 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 6 Uygulama Tebliği'nin 5.2. ve 2.7.7. maddeleri yeniden yürürlüğe girmiştir. Yani kamu görevlilerinin sevk yasağı tekrar kalkmıştır.

Son olarak **05.09.2009 tarihli Resmi Gazete'de 11 sıra nolu Tedavi Yardımına İlişkin Uygulama Tebliği** yayınlanmış ve 2. ve 3. maddeleri ile yeniden sevk yasağı getirilmiştir.

Sonuç olarak; memurlar ve bakmakla yükümlü olduklarının serbest dişhekimlerine ve özel sağlık kuruluşlarına sevkini engelleyen Tebliğlerin 2 kez Danıştay tarafından yürütmesinin durdurulmasına karşın, siyasi iktidar yeni Tebliğler yayımlayarak yargı kararlarının uygulanmasını engellemiştir. 5.9.2009 tarihli en son çıkarılan Tebliğ de yargı kararını ortadan kaldırmak amacını taşımaktadır. Yargı kararlarını uygulamamak Türk Ceza Kanunu uyarınca suç teşkil etmektedir. Kaldı ki bu durum hukuk devleti ve sosyal devlet ilkelerine de aykırıdır.

Sosyal Devlet olma ve memurun sağlık hakkını ve sosyal güvenlik hakkını gasp etme anlamına gelecek bu tebliğin Danıştay kararları doğrultusunda derhal yürürlükten kaldırılması gerekmektedir. Bu çerçevede;

1. Sevk zinciri içerisinde, yine kamu kurumlarının sağlık birimlerince sevki zorunlu görülen memur ve bakmakla yükümlü oldukları kişilerin özel sağlık kuruluşlarına ve serbest dişhekimlerine sevkinin engellemesinin gerekçeleri nedir? Bu durum sağlık hakkının gaspı değil midir?

2. Danıştay'ın 2 kez yürütmeyi durdurma kararı vermesine karşın, yeni Tebliğlerle yargı kararını etkisizleştirenler hakkında herhangi bir işlem başlatılmış mıdır? Eğer herhangi bir işlem başlatılmadı ise, yargı kararlarını yerine getirmeyenler hakkında işlem yapılmamasının gerekçeleri nelerdir?

3. Kamu çalışanlarının ağız ve diş sağlığı hizmetlerinden yararlanması noktasında getirilen kısıtlanma ve engellemelerin ideolojik bir temeli var mıdır?

4. Kamu çalışanlarının sağlık harcamalarının kısılması sosyal devlet ilkesiyle bağdaşır mı?

5. Ekonomik krizin varlığı, halkın sağlık hakkının elinden alınması için gerekçe olabilir mi?

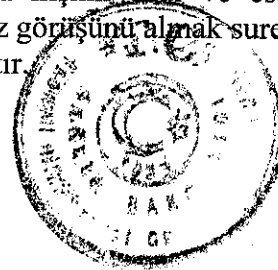
CEVAPLAR:

Konuyla ilgili olarak Bakanlığımız koordinatörlüğünde Maliye Bakanlığı ve Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı'ndan alınan cevaplar düzenlenerek aşağıda sunulmuştur.

Bilindiği üzere, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 73 üncü maddesinde genel sağlık sigortalısı ve bakmakla yükümlü oldukları kişilere verilecek sağlık hizmetlerinin Sosyal Güvenlik Kurumu ile sağlık hizmet sunucuları arasında yapılan sözleşmeler yoluyla sağlanacağı ve acil haller dışında sözleşmesiz sağlık hizmeti sunucularından kişilerce satın alınan sağlık hizmeti bedellerinin Sosyal Güvenlik Kurumunca ödenmeyeceği hüküm altına alınmıştır.

Tedavi yardımına ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığı tarafından belirlendiği hak sahipleri için ise, dış tedavisine ilişkin düzenlemelerin iptaliyle ilgili olarak Danıştay tarafından verilen kararlar, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 209 uncu maddesinin altıncı fıkrası ile 178 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 10 uncu maddesinin birinci fıkrasının (p) bendinin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş olması neticesinde Maliye Bakanlığının bu konularda düzenleme yapma yetkisinin kalmadığı gerekçesine dayandırılmıştır.

Ancak, 25/6/2009 tarihli ve 5917 sayılı Bütçe Kanunlarında Yer Alan Bazı Hükümlerin İlgili Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelere Eklenmesi ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına İlgili Kanunun 26 ncı maddesiyle 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen geçici 8 inci maddeyle; Tedavi Yardımına İlgili Uygulama Tebliği kapsamına dahil kişilerin sağlık kurum ve kuruluşlarında yapılan tedavilerine (**dış tedavileri dahil**) ilişkin ücretlerle sağlık kurumlarınca verilen raporlar üzerine kullanılması gerekli görülen ortez, protez ve diğer iyileştirme araç bedellerinin kurumlarınca ödenecek kısmını ve bu konuya ilişkin usul ve esasları aynı maddede belirtilen temel ilkeler çerçevesinde ve Bakanlığımız görüşünü almak suretiyle tespit etmeye Maliye Bakanlığının yetkili olduğu hükme bağlanmıştır.

Yapılan düzenlemeler uyarınca Maliye Bakanlığına verilmiş olan yetki ve görevler ile Sağlık Bakanlığının ağız ve diş sağlığı hizmetlerinin sağlanması ile ilişkin çalışmalarında gelineen aşama dikkate alınarak ve yine Bakanlığımızla muiştereken kararlaştırılmak suretiyle ağız ve diş sağlığına yönelik tedavilerin resmi sağlık kurum ve kuruluşlarında yuşuşuşmesi yönünde düzenleme yapılmıştır.

Ağız ve diş tedavilerinin resmi sağlık kurum ve kuruluşlarında sağlanması yönünde yapılan düzenlemelerde hukuka aykırılık bulunmamaktadır.

Anayasamızın "Devletin İktisadi ve Sosyal devlerinin Sınırları" başlıklı 65 inci maddesi "Devlet, sosyal ve ekonomik alanlarda Anayasa ile belirlenen görevlerini, bu görevlerin amaçlarına uygun öncelikleri gözeterek mali kaynakların yeterliliği luşuşnde yerine getirir." hükmünü amirdir. Kamu alışanlarının sağlık harcamalarına sınırlama getiren düzenlemelerin anılan hüküm çerçevesinde değerlendirilmesinin uygun olacağı mütalaa edilmektedir.

İlginize teşekkür eder, çalışmalarınızda başarılar dilerim.

